

København den 4. juni 2014

Kære Manu Sareen

Efter at have deltaget i mandagens åbne samråd om Forældreansvarsloven i Socialudvalget sidder jeg tilbage med en stor bekymring for de børn, der møder Statsforvaltningen, og som har oplevet vold og overgreb i familien. Jeg er selvfølgelig glad for, at der nu tages hul på diskussionen om, hvordan Forældreansvarsloven kan ændres, så barnets tarv sættes i centrum. Men jeg er bekymret for den gruppe af udsatte børn, som dine syv initiativer ikke tilgodeser. Og jeg er forurolet over, at de syv initiativer slet ikke tager højde for, at der kan være helt forskellige typer af konflikter i skilsmisefamilier, og at der kræves særlige hensyn til børn i familier med vold.

Du bliver flere gange under samrådet spurgt om, hvordan du vil sikre, at man skelner chikanesager fra de sager, hvor en forælder - berettiget - nægter at udlevere et barn til en forælder der har udøvet vold eller overgreb. Dette spørgsmål forholder du dig ikke til.

Du siger til gengæld til samrådet: "En sag skal træffes ud fra den bedst mulige og kvalificerede viden, som det er muligt at få frem." Men jeg ser intet i dine initiativer, som sikrer, at den nødvendige viden om vold i en familie finder vej til sagens akter. Og jeg savner en forsikring for, at mistanker om vold fremadrettet får afgørende vægt i de afgørelser, der bliver truffet om samvær. For at kunne skelne sager med falske anklager om vold fra de sager, hvor volden rent faktisk er foregået, er det absolut nødvendigt, at kompetente specialister med viden om vold i nære relationer altid inddrages.

At tvinge et voldstraumatiseret barn til samvær med en voldelig forælder er ikke barnets tarv og kan være direkte skadeligt for barnet. Vi skylder disse børn at tage ordentligt vare på dem.

Du foreslår obligatorisk konfliktmægling som forebyggende indsats. I skilsmisser, hvor børnene ikke er særligt udsatte, bakker jeg op om ideen. Men obligatorisk konfliktmægling vil i høj grad forværre situationen for børn, fra familier præget af vold eller overgreb. At tvinge et forældrepar, hvor den ene part måske gennem en årrække har udsat den anden part for fysisk eller psykisk vold, til konfliktmægling, kan ikke lade sig gøre.

Så helt overordnet er der desværre en række alvorlige mangler i de syv initiativer i forhold til at tage vare på de voldsudsatte børn. Jeg ser gerne skrevet ind i Forældreansvarsloven, at alle børn har ret til en bisidder. Det skal være en person, som barnet er tryk ved, og som er neutral i forhold til forældrenes interesser. Samtidig skal der foregå en sikring af, at børn fra familier, hvor der er mistanke om vold, ikke kommer til børnesamtale med en af deres forældre siddende lige på den anden side af døren. For hvordan skal barnet kunne åbne sig for et fremmed menneske og fortælle sin allerstørste hemmelighed, hvis den voldsudøvende forælder venter lige udenfor? Jeg har set eksempler på, at børnesamtaler ikke tager længere tid end 20 minutter. 20 minutter til at afgøre et barns skæbne, det giver ingen mening.

Svære samtaler med børn tager tid, og frygt og loyalitet har indflydelse på de svar, børnene giver. Derfor bør det indskærpes, at en professionel børnesamtale kræver tillid, tid og rum, for at resultatet er brugbart i en afgørelse af barnets sag.

Til sidst vil jeg gerne understrege vigtigheden af at inddrage den relevante fagekspertise, når Forældreansvarsloven får et eftersyn. Danner stiller meget gerne sin viden og ekspertise til rådighed i forhold til at sikre at vi også får draget omsorg for den gruppe af voldsudsatte børn, som så let bliver glemt i det store regnestykke.

Med venlig hilsen

Susanne Philipson
Direktør